

staltningen er altsaa ingenlunde truffen for at haabe en Ret i denne Henseende for Theatret og for Ministeren med Hensyn til Theatret, som jeg selv har erkjendt i og for sig kan være tvivlsom, men Omstændighederne havde faldet sig saaledes, at Hovedvægten som sagt var falden paa, hvad der i Theatrets egen Drifts Interesse maatte anses for nødvendig at gjøre, og at gjøre meget hurtigt. Jeg er gaaet ud fra, at dette Spørgsmaal, ligesom overhovedet flere af disse Spørgsmaal, maa bero paa et vist Skjøn, og man maa erkjende, at saaledes som Forholdene vare, var det Skjøn fra Ministerens Side, at han burde overtage Udgjærelsen, fuldkommen naturlig og, jeg kan sige til, fuldkommen berettiget. I alt Fald vil det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds ingenlunde kunne have Noget derimod, idet han selv har erkjendt, at det maatte forekomme ham naturligt, at man ikke vilde negte Bevillingen til under saadanne Forhold at gjøre Skridtet fuldt ud og skaffe et Maskineri, som man paa nogen Maade kunde forvare. Jeg har før sagt, at jeg har troet, at det vilde være muligt at bringe Udvalget selv til fuldstændig at forstaa, hvor ven Ministeriets Stilling har været med Hensyn til denne Sag, men der har ikke været rettet nogen Opfordring til mig om at konferere med det. Jeg er imidlertid, hvis jeg skulde blive opfordret dertil, fuldkommen rede til at give de Oplysninger i saa Henseende, som Ministeriet er i Besiddelse af. Jeg befindet mig som sagt ikke i Modstrid med det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, men derfra er et langt Skridt til pludseligt i det 5te Aar at ville forandre Ministeriets Stilling til Theatrets Drift saaledes, at det nu ikke skulde kunne raade over den fra Theatrets Side opsparrede Kapital, naar man dog erkjender, at saadanne Raar netop i det sidste Aar ved Overgangen til det Ny især maa komme frem; dette maa jeg holde fast paa fra min Side. Jeg holder mig overbevist om, at der ikke er oplyst noget som helst om, at Stillingen skulde være bleven en anden; Jeg holder mig overbevist om, at man ikke nogetsteds vil finde, at der ved Theatret har været Tale om at sætte nogen Grændse for Udgifterne paa anden Maade end den, der ligger i, hvad der maa bruges til Theatrets Drift, og navnlig, at der ikke har været Tale om, at der skulde søges noget Samtykke til at raade over de opsparrede Bølsb. Der stod netop fra Begyndelsen af i Theaterloven blandt andet en Bestemmelse om, hvorledes Overstuddet skulde behandles, hvilken Del der skulde være til fri Raadighed for Theaterbestyrelsen, og hvilken Del der skulde gaa over til Reserverfonden, til hvis Anvendelse Rigsdagens Medvirkning skulde indhentes, men netop den Omstændighed, at denne Bestemmelse, der var foreslaaet optagen som bindende for den 5-aarige Periode, hvorpaa man gik ind, blev ubeladt, er et Bevis paa, at der ikke har været nogen Tanke om, at Theatret skulde for at

kunne gjøre Brug af Overstuddet henvende sig til Rigsdagen, selvfølgelig naar Brugens Stete i Overensstemmelse med, hvad man i det Hele gik ud fra, nemlig at Theatrets Drift vedblev at gaa saaledes, at man ikke igjen skulde komme til Rigsdagen før i det sidste Aar, naar der blev Spørgsmaal om overhovedet at tage Theatrets Forhold under Overveielse. Jeg skal ikke komme længere ind paa dette Spørgsmaal, men blot endnu gjøre een Bemærkning. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har truet med at berøve Theatret de 50,000 Rd. Jeg ved, at det ærede Medlem har stor Interesse for Theatret ligesom ogsaa for Kunst og Videnskab i det Hele, men han yttter den, hvad jeg ogsaa tidligere har sagt, paa en noget eiendommeligt Maade, og det er ikke noget Nytt, at han saaledes vil tage bort, hvad der engang er givet. Dette er ikke hidtil stet, og jeg haaber heller ikke, at man i det 5te og sidste Aar skulde ville gjøre det, i Serdeleshed da det, som tidligere bemærket, har viist sig, at der er en særdeles Interesse for at bevare alle Bestemmelser saaledes, som de ere givne ved Finantsloven siden 1870. Der er en Omstændighed, som jeg oftere har maattet fremhæve, og som har forbauset mig. Man har nemlig ligesom været betænkt paa, itragt naar Theatret var istand til ved kraftige Anstrengelser at tilveiebringe en rigeligere Indtægt, om man ikke igjen skulde stække det ved at borttage Noget af det Tilskud, som er givet. Denne Betragtning maade er allerede oftere kommen frem; men man har dog erkjendt, at det ikke var den rette. Da Finantsloven kom frem, tror jeg, man vilde, hvis min Gufommelse ikke rent svigter mig, gaa en anden Vej, idet der navnlig var en æret Rigsdagsmand, som mente, at Theatret skulde have Mindre aarlig, naar det ikke selv havde tilstrækkelig stor Indtægt. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg mener, at det var det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle), som havde den Mening, der gaaft vist ikke vandt Bifald, men som dog blev fremfat, at man maatte give Theatret noget Mindre for at animere det op til at se at arbejde sig frem til større Indtægt. Naar man imidlertid har set, at det har anstrengt sig for at skabe en større Indtægt, kommer man ved atter at ville trække Noget fra det til at sætte det i en ubillig, og jeg tror, virkelig uheldig Stilling. Naar man paa en Tid, da Theatrets Udgifter maa forsøges ganske overordentlig, ligesom det alle andre Steder viser sig, at en stor Forgøelse maa gives til Theatrene, fordi nemlig Alt, hvad der anskaffes, bliver dyrt, fordi de personlige Udgifter voge til det Dobbelte — og dette gjælder netop de smaa Indtagter, som disse Hundreder af Personer have — ser, at det for en Periode af 5 Aar kan indskrænke sig til at bevare sit Bidrag af 50,000 Rd., synes jeg ikke, man skulde tage Anstød af, at det bliver